

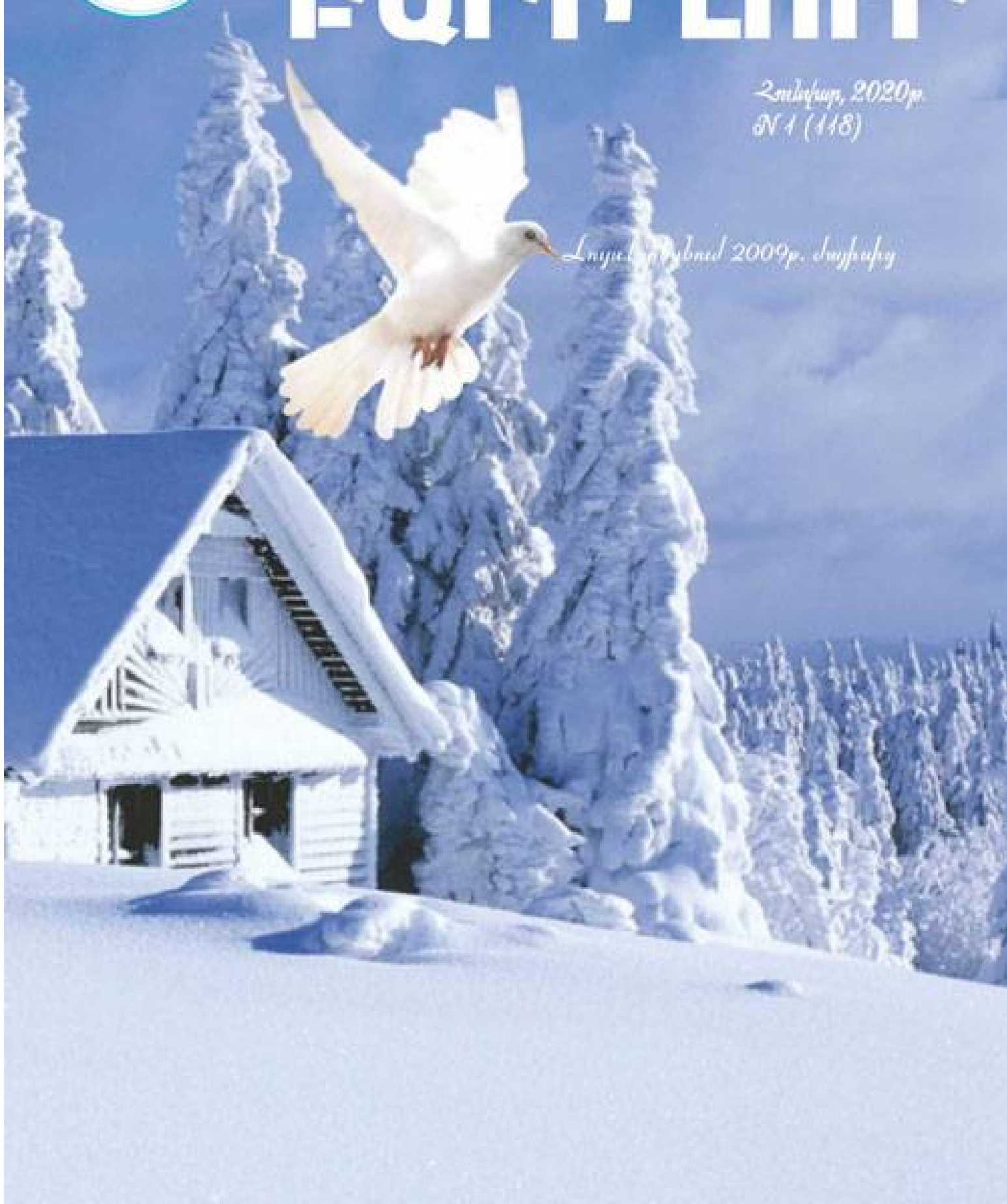

*Եկեք ինձի, բոլոր յոգևած ու բեռնաւորումներ...
Մատթեոս 11.28*

ԲԱՐԻ ԼՈՒՐ

*Հունիս, 2020թ.
№ 1 (118)*

Հոգեւորական 2009թ. ձայնագր

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

Հունիսը, 2020թ. № 1 (118)

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Հրահատ Ամիրբեկյան

Քու հացը ջուրերու երեսին վրայ ձգե.....1

Հայկ Ամիրբեկյան

Աստծու ողորմությունը մեր արժանիքից չէ.....4

Եսայու մարգարեության 53-րդ գլխ բովանդակությունն ու
նշանակությունը.....8

Սաղմոս 51-ի բովանդակությունն ու նշանակությունը.....10

Սաղմոս 91-ի բովանդակությունն ու նշանակությունը.....11

Մարթա Պեստիի վկայությունը.....11

Աստծու Խոսքը գործուն է 14

Խորհուրդներ ծնողներին.....16

Միբեկի՝ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ քերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լուրն ու ցանվեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Միբեկի՝ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նախադրությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ՔՈՒ ՀԱՅԴ ՁՈՒՐԵՐՈՒ ԵՐԵՍԻՆ ՎՐԱՅ ՉԳԷ...

*«Զու հացդ ջուրերու երեսին վրայ ձգէ, վասն զի շատ օրերէն ետքը զանհկա
պիտի գտնես: Եօթնին և ութին ալ բաժին տուր, վասն զի չես գիտեր թէ երկրի
վրայ ի՞նչ պատուհաս պիտի ըլլայ»:
Ժողովող 11:1-2*

Սիրելիներ, մենք ապրում ենք վերջին ժամանակներում, և ոչ ոք չգիտե, թե վաղն ինչ կ'իմի. մարդիկ անհանգիստ են գալիք անկանխատեսելի պատուհասների պատճառով: Եսայի մարգարեն 24:19-20-ում ասում է. «Երկիր բոլորովին կը ճնշուի, երկիր բոլորովին կը սարսի. երկիր գինովի պէս անդադար պիտի երերայ. ու հիւղի պէս պիտի շարժի. եւ անոր մեղքը պիտի ծանրանայ անոր վրայ. ու անհկա պիտի իյնայ ու մէյմն ալ պիտի չելլէ»: Այսինքն՝ մեղքն այնքան պիտի շատանա երկրի վրա, որ երկիրը գինովցած մարդու նման պիտի երերա: Մենք չգիտենք, թե մի ժամ կամ մի օր հետո ինչ կ'իմի: Ո՞վ կարող էր գուշակել կամ կանխատեսել Հայաստանում 1988թ. ավերիչ երկրաշարժը, ո՞վ կարող էր գուշակել Ճապոնիայում տեղի ունե-

ցած կործանարար ցունամին: Գրեթե ամեն օր լսում ենք տարբեր բնական աղետների մասին, և չկա մեկն այս երկրի վրա, որ կարողանա կանխագուշակել դրանք: Այսօր մարդիկ տարբեր բաներ են անում, գետնափոր ապաստարաններ են կառուցում, որպէսզի այդ գալիք պատուհասներից պաշտպանվեն: Տարիներ առաջ մի հաղորդում պատմում էր այն մասին, որ Նորվեգիայում սարերի մեջ հատուկ պահեստներ են կառուցել, որտեղ պահվում են բոլոր տեսակի սերմերը, որպէսզի երկրին պատահած տարբեր արհավիրքներից հետո կարողանան նորից սերմեր ցանել, վար ու ցանք անել:

Ո՞վ խղճուկ մարդ, դո՛ւ, որ արբանյակներ ես ուղարկում տիեզերքի տարբեր հեռավոր անկյուններ, ինչո՞ւ չես կարողանում մի փոքր սերմ ստեղծել, որ

Եռեկմբ, 2020թ., ԾՆ 1 (118)

կյանք ունենա իր մեջ, ծլի ու բազմանա:

Սիրելիներ, այսօր մարդիկ վախենում են գալիք պատուհասներից ու դրանցից փրկվելու զանազան միջոցներ են փնտրում: Ես չեմ կարող ասել, թե երկրաշարժերի կամ ցունամիների ժամանակ գոհված մարդկանցից ով որքան գումար էր կուտակել, սակայն մի բան խիստ պարզ է, որ այդ կուտակած հարստությունները մի ակնթարթում կորան, և նրանցից ոչ մեկը չփրկեց այդ աղետներից: Այդ ամենի կորուստը դեռ ոչինչ, կարևոր է, որ մարդու հոգին չկորչի:

Վերը նշված բոլոր միջոցները չեն կարող ապահովել ու պաշտպանել մարդկանց: Ապաստարաններ շինելը չարիքից պաշտպանվելու համար մարդկային մտքի թելադրանք են ու ի գործու չեն պաշտպանելու մարդուն: Սիրելիներ, պատուհասներից պաշտպանվելու համար Աստծու Խոսքն այլ բան է մեզ ասում. «Քու հացդ ջուրերու երեսին վրայ ձգե, վասն զի շատ օրերեն ետքը զանիկա պիտի գտնես: Եօթնին և ութին ալ բաժին տուր, վասն զի չես գիտեր թե երկրի վրայ ի՞նչ պատուհաս պիտի ըլլայ» (Ժողովող 11:1-2): Գալիք արհավիրքներից փրկվելու համար Ժողովողը չի առաջարկում ապաստարաններ փորել կամ շատ հարստություն դիզել, նա առաջարկում է, որ քո ունեցած հացը ջրերի երեսին ձգես, այսինքն՝ առատորեն տաս: ԲԿորնթացիս 9:6-7 խոսքերում կարդում ենք. «Բայց ասիկա կը ծանուցանիմ թե ան որ խնայելով կը սերմանե՝

խնայելով պիտի հնձե, ու ան որ առատութիւնով կը սերմանե՝ առատութիւնով պիտի հնձե: Ամէն մէկը ինչպէս իր սրտովը կը յօժարի՝ թող այնպէս տայ, ոչ թէ տրտմությամբ կամ ստիպմամբ. վասն զի Աստուած յօժարական տուողը կը սիրե»: Մենք տեսնում ենք, որ Աստված մեզ հորդորում է սերմանելիս խնայելու մասին չմտածել, որովհետև եթե խնայելով սերմանենք՝ խնայելով էլ պիտի հնձենք: Առատորեն, հոժարական սերմանելու օրինակ տվեց հենց Ինքն՝ Աստված: Նա ուներ մի Որդի՝ մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսը, սակայն առանց վարանելու Նա զոհեց Իր Որդուն մարդկության փրկության համար, և հիմա Նա ունի բազում զավակներ՝ հանձին Տիրոջ սուրբ եկեղեցու. «Սակայն գիտենք, որ ամէն բաները բարիի գործակից կ'ըլլան անոնց որ զԱստուած կը սիրեն, որոնք անոր նախասահմանութիւնովը կանչուած են: Վասն զի զանոնք որ առաջ կը ճանչնար, առաջուրնէ ալ սահմանեց իր Որդւոյն պատկերին կերպարանակից ըլլալու. որպէս զի անիկա անդրանիկ ըլլայ շատ եղբայրներու մեջ» (Հռով. 8:28-29): Եթե Աստված տվեց Իր Միածնին, ապա կարո՞ղ է լինել մեկ այլ բան, որ Նա խնայի մեզ համար. «Ան որ իր Որդւոյն չխնայեց, հապա մեր ամենուն համար մատնեց զանիկա, ալ ի՞նչպէս անոր հետ ամէն բաները մեզի չպարգևեր» (Հռով. 8:32): Ժողովողի գրքում ասված խոսքը մեզ համար հաստատություն է, որ եթե դու

բաժին տաս աղքատներին ու կարիքավորներին առանց խնայելու, ապա Աստված քեզ այնքան առատորեն կտա, որ դու յոթին էլ բաժին կտաս, ութին էլ, ու քու ունեցածից չի պակասի: Այս մասին Առակաց 19:17 խոսքն ասում է. «Աղքատին ողորմութիւն անողը Տէրոջը փոխ կու տայ, ու Անիկա անոր հատուցում պիտի ընէ»:

Գալիք արհավիրքներից փրկության միջոցը մեր հավատքն է՝ հավատքն Աստծու Խոսքի նկատմամբ: 50 սաղմոսի 14-15 խոսքերում կարդում ենք. «Շնորհակալութիւն գոհէ Աստուծոյ, ու քու ուխտերդ կատարէ Բարձրելոյն. ու նեղութեան օրը ինձի կանչէ. Ես քեզ պիտի ազատեմ, ու դուն զիս պիտի փառաւորես»: Բոլորիս համար էլ կարող եմ լինել նեղության ու դժվարության օրեր, բայց Աստծու Խոսքն ասում է՝ Աստծուն շնորհակալություն գոհիր, նույնիսկ եթե փորձությունների ու դժվարությունների մեջ ես, ու մի՛ տրտնջա: Երբ դու այդ պարագայում դիմես Նրան, Նա քեզ կազատի, ու դու Նրան պիտի փառավորես:

Տեսե՛ք, Տերը չխնայեց ու տվեց Իր Միածին Որդուն, ինչը մեզ համար օրինակ է, որ չխնայենք ու տանք թե՛ յոթին, թե՛ ութին, որովհետև չգիտենք, թե «... օրը ինչ պիտի ծնանի...», ու ինչ պետք է լինի Աստծու բարկության օրը: Հայտնության գրքի 6:12-17 խոսքերում կարդում ենք. «Եւ տեսայ, երբ վեցերորդ կնիքը բացաւ, ու մեծ շարժ մը եղաւ, ու արևը սևցաւ մազեղեն քորձի մը պէս, և լուսինը [բոլորովին] արիւնի

պէս եղաւ... ու բոլոր լեռները և կղզիները իրենց տեղերէն շարժեցան: Ու երկրի թագաւորները և մեծամեծները ու հարուստները, հազարապետները և զօրաւորները, ու բոլոր ծառաները այրերուն լեռներու ապառաժներուն մեջ պահուրտեցան. և լեռներուն ու ապառաժներուն կ'ըսէին, Մեր վրայ ինկէք ու մեզ ծածկեցէք անոր երեսէն՝ որ աթոռին վրայ կը նստի, ու Գառնուկին բարկութենէն: Վասն զի անոր բարկութեանը մեծ օրը եկաւ, և ո՞վ կրնայ դիմանալ»: Այստեղ հարց է տալիս, թե ո՞վ կարող է դիմանալ... Նա՛, ով իր հացը ջրերի վրա է ձգել, ով չի խնայել ու Աստծու սիրո համար առատորեն տվել է յոթին էլ, ութին էլ: Ո՞վ կարող է դիմանալ... Ոչ թե գետնի տակ ապաստարան ունեցողը, այլ նա, ում ապաստարանը Տերն է: Առակաց 18:10-ն ասում է. «Տէրոջը անունը ամուր աշտարակ է, արդարը անոր կը դիմէ, ու ապահով ապաստարան կ'ունենայ»:

Ուրեմն, գալիք օրհասից փրկվելու համար առատությամբ ցանենք, մարմնի պետք եղած բաները տանք կարիքավորին ու սերմանենք հոգևոր սերմերը. առատությամբ ցանենք, ու առատությամբ էլ պիտի հնձենք: Սա մի դաս է, որ մենք պետք է լավ սովորենք ու իմանանք, որ մեր կյանքի բոլոր օրերում պետք է գոհանանք մեր Աստծուց և հավատքով ապրենք, որպէսզի հասնենք այն բաղձալի նպատակին, որն Աստված մեզ համար նախատեսել է:

Հրահատ Ամիրբեկյան

Թեմկաթ, 2020թ., ՅՆ 1 (118)

ԱՍՏԾՈՒ ՈՂՈՐՄՈՒԹՅՈՒՆԸ ՄԵՐ ԱՐԺԱՆԻՔԻՑ ՁԷ

Սիրելիներ, եթե մենք որևէ մեկին պարտք ենք մեծ գումար, որը ոչ մի դեպքում չենք կարող վճարել, պարզ է, որ մենք այդ պարտատիրոջ երեսը չենք ցանկանա տեսնել: Բնականաբար ամեն ինչ կանենք, որպեսզի չտեսնենք նրան ու ամեն կերպ կթաքնվենք նրանից: Իսկ երբ մեզ մի բարի լուր բերեն այն մասին, որ նա, ում մենք պարտք ենք, մեզ չատ մեծ սիրով է սիրում ու չի ուզում Իր պարտքը, այլ այն շնորհում է մեզ՝ պարզ է, որ այս դեպքում մենք համարձակություն կունենանք մոտենալու նրան: Սիրելի՛ եղբայրներ, քույրեր, Քրիստոսը երկնքից բերեց մեր փրկության բարի լուրը, որ թեկուզ մենք թշնամի ենք ու ապստամբել ենք Աստծու դեմ, սակայն միևնույնն է, Նա մեզ սիրում է ու Հիսուս Քրիստոսի արյունով ջնջել է մեր բոլոր պարտքերը:

Մաղաքիայի մարգարեության 1:1-ից կարդում ենք «...Ես ձեզ սիրեցի, կ'ըսե՛մ Տերը, ու դուք՝ Մեզ ինչո՞վ սիրեցիր, կ'ըսե՛ք: Միթե Եսաւ Յակոբի եղբայրը չէ՞ր, կըսե՛մ Տերը, ու Յակոբը սիրեցի, բայց Եսաւը ատեցի»: Այստեղ տեսնում ենք, որ հրեաները հարցնում են Աստծուն, թե ինչով և ինչու է Աստված իրենց սիրում: Մենք գիտենք

մարդկային սերը, բայց Աստծու սերը չգիտենք: Մենք գիտենք, որ ում հետ ունենք լավ հարաբերություններ, նրանք էլ մեզ սիրում են, բայց երբ մեր հարաբերությունները խախտվում են, այդ սերը նույնպես անհետանում է և կարծես չի էլ եղել: Այդ սերը ծնվել էր փոխադարձաբար իրար պետք լինելուց:

Մարդկային սերն այնպիսին է, որ հիմնված է շահի վրա: Մարդիկ իրար կսիրեն այնքան ժամանակ, քանի դեռ փոխադարձ շահ կա, բայց հենց որ մեկը կորցնի այն, ինչի համար նրան սիրում են, այդ ժամանակ այլևս չեն սիրի նրան: Մենք մեր սիրված լինելու պատճառը մեզնից դուրս չենք կարողանում տեսնել, դրան սովոր չենք: Այդ պատճառով էլ, երբ Աստված ասում է Իսրայելին, թե՛ ես ձեզ սիրեցի, Իսրայելը զարմանում և հարցնում է, թե ինչով իրեն սիրեց: Աստված բերում է Հակոբի և Եսավի օրինակը՝ Հակոբին սիրեցի, իսկ Եսավին ատեցի, այսինքն՝ Աստված ցույց է տալիս, որ Ինքը Իր սիրելու մեջ ազատ է: Նա երբ սիրում է մեկին, շահից ու պարտավորությունից չէ: Մարդու համար անհասկանալի է մնում Աստծու սերը, քանի որ նա չի կարող ըմբռնել ու հասկանալ այդպիսի

սիրո էությունը, որը շահից չի կախված: Բ Կորնթ. 4:6-ը ասում է՝ Աստված, որ հրաման տվեց խավարից լույս ծագել, Ինքը որպես Լույս ծագեց մեր սրտերի մեջ՝ Աստծու փառքի գիտության Լույսը տալու Հիսուս Քրիստոս անձով: Երբ Նա որպես լույս ծագում է մեր մեջ, մենք սկսում ենք ճանաչել Աստծուն: Այն, որ Աստված սեր է, մենք իմացել ենք Հիսուս Քրիստոսով, որ Աստծու էության բուն պատկերն է: Աստված ուզում է՝ մենք հստակ հասկանանք, որ Իր կողմից մեզ սիրելը կախված չէ մեզնից, մեր որևէ որակից կամ ջանքերից ու գործերից: Ինքն այդպիսին է: Փարիսեցիների նման մենք ասում ենք՝ շաբաթը երկու օր ծոմ եմ պահում, տասանորդ եմ տալիս, ուրեմն ես ավելի լավն եմ, քան այս մաքսավորը: Այսինքն՝ մենք մեր մեջ ենք տեսնում այն պատճառը, որ Աստված սիրում է մեզ: Ո՛չ, սիրելի եղբայրներ, քույրեր, այդպես չէ:

Հռոմ. 9:25-26-ն ասում է. «Ինչպես Ովսեթի մեջ ալ կ'ըսէ. «Իմ ժողովուրդս չեղողին Իմ ժողովուրդս պիտի կանչեն, ու սիրելի չեղողին՝ սիրելի: Եվ պիտի ըլլայ թէ այն տեղ ուր անոնց ըսուեցաւ թէ Դուք Իմ ժողովուրդս չէք, հոն անոնք Կենդանի Աստուծոյն որդիները պիտի ըսուին»:

Սիրելիներ, չէ՞ որ Իսրայել ժողովուրդը մտածում էր, որ ինքն ընտրյալ ազգ է, Աբրահամի սերունդ ու Աստծու կողմից սիրելի: Մենք էլ միգուցե

այդպես ենք մտածում, վերագրում ենք մեզ լավ բաներ, որի համար էլ մտածում ենք, թե Աստված մեզ սիրում է: Բայց Աստված ասում է. այն ժողովուրդը, որը Իմը չէր՝ Իմը պիտի կոչեն: Այստեղ շատ վառ երևում է Աստծու սերը, որ կախված չէ մեր լավ կամ վատ լինելուց: Տերն ասում է, որ նրանք, ովքեր Իրեն սիրելի չէին, սիրելի պիտի կոչի: Չէ՞ որ մենք էլ սիրելի չէինք Աստծուն:

Պետրոս առաքյալն իր առաջին քարոզի ժամանակ ասում է, թե՝ մենք կենաց իշխանը սպանեցինք խաչը հանելով: Բայց Նա շարունակում ու ասում է, որ «...խոստումը ձեզի է ու ձեր որդիներուն ու ամեն հեռու եղողներուն որոնք մեր Տէր Աստուածը պիտի կանչէ»: Այսինքն՝ թեպետ մենք Իր ժողովուրդը չէինք, Իրեն սիրելի չէինք, բայց Նա մեզ սիրեց և Իր ժողովուրդը կոչեց: Երբ մենք խավարի մեջ էինք, Աստված հրաման տվեց, որ խավարի մեջ լույս ծագի, և Իր Խոսքը որպես Լույս մեր մեջ ծագեց, ու մենք լուսավորվեցինք Աստծու փառքի գիտության լույսով: Հետո հոգով տեսանք Գողգոթայում խաչի վրա բարձրացած Քրիստոսին, այդ ժամանակ մենք Աստծուն ճանաչեցինք որպես մեզ սիրող Աստված և հարազատ հայր: Մենք շատ մեծ պարտք ունեինք Նրան. Նրա առջև մեր մեղքերն ու հանցանքը շատ մեծ էին, և մենք բացի մահվանից ուրիշ ակնկալիք չունեինք, ուրիշ հույս էլ

Երևակա, 2020թ., № 1 (118)

չունեինք: Սակայն երբ Քրիստոսով մեզ բացահայտվեց Աստծու էությունը, մենք համարձակություն առանք Գողգոթայում Նրա թափած սուրբ արյամբ մոտենալու Աստծուն՝ որպես սիրող Հոր: Եսայի 44:21-23-ում կարդում ենք. «...Ով Իսրայել, Ինձմէ պիտի չմոռցուիս: Քու յանցանքներդ մեզի պէս, ու քու մեղքերդ ամալի պէս ջնջեցի, Ինձի դարձիր, քան զի ես քեզ փրկեցի»:

Աստված հայտնում է, որ Նա մեզ համար արել է ամեն բան, ու երբ մարդը հավատում է այս բարի լուրին, նա դառնում է Աստծուն: Երբ մենք լսում ենք Ավետարանի խոսքը, որ Աստված մեզ սիրեց և Իր Որդուն ուղարկեց մեզ փրկելու համար, այս խոսքը մեզ կյանք է բերում, և մենք Իրեն ենք ուզում: Հռովմ.10:20-ում ասվում է. «Բայց Եսայի կը համարձակի և կըսէ. «Ես անոնց գտնուեցայ՝ որոնք Ջիս չէին փնտռեր, յայտնի եղայ անոնց՝ որոնք զիս չէին հարցներ»:

Սիրելիներ, ես ինձ քննել եմ և մի բան եմ հասկացել, որ թեկուզ ես հավատում եմ, որ Աստծուց է, որ Նա ինձ սիրում է, բայց միևնույն ժամանակ մտածում եմ՝ ուրեմն ինչի՞ց է, որ շատ մարդիկ այդպես էլ Աստծուց օտար են մնացել, ինչո՞ւ է այդպես: Եվ անընդհատ իմ մտքով ուզում եմ գոնե մի տարբերություն մտածել իմ և մյուսների համար: Վերջապես ես կանգնում եմ այն մտքին, որ ես Նրան ցանկանում էի ու այդ պատճառով էլ փնտրում էի Նրան: Ահա և մի տարբերություն

մյուսների համեմատ, և սրա համար էլ ես սիրելի եմ, իսկ մյուսները՝ ոչ:

Սիրելիներ, սա էլ մի ծուղակ է, կարծես ունի հոգևոր տեսք, բայց միևնույն է, ծուղակ է: Մենք ասում ենք՝ չէ՞ որ ես Նրան փնտրել եմ, չէ՞ որ Աստված ասում է. «Իմ երեսը փնտրիր», և կարծես այս ամենը Աստծու խոսքի հիման վրա է, բայց որտե՞ղ է այստեղ ծուղակը: Դու հանգիստ ընդունում ես այդ միտքը, որ դու մյուսներից տարբեր և առավել ես նրանցից, ու ընկնում ես սատանայի ծուղակը: Երբ Հիսուսը աշակերտներին հարցրեց, թե մարդիկ ինչ են ասում Իր մասին՝ Ո՞վ է Ինքը, Պետրոսն ասաց. «Դու ես Քրիստոսը՝ Կենդանի Աստծու Որդին»: Իսկ ի՞նչ ասաց Հիսուսը: Արդյո՞ք Նա ասաց, թե՝ Պետրո՛ս, դու ուրիշ ես ու բոլորից տարբերվում ես, քանի որ ճիշտ պատասխանեցիր: Ո՛չ, սիրելիներ: Հիսուսն ասաց. «Պետրո՛ս, դու երանելի ես, որովհետև մարմինն ու արյունը չհայտնեցին քեզ, այլ՝ իմ Հայրը, որ երկնքում է: Եվ հիմա էլ մենք երանելի ենք, որովհետև Հայրն Իր Որդու միջոցով մեզ հայտնեց, որ Ինքը սիրում է մեզ, ու մենք հավատացինք այդ լուրին: Եթե Աստված չհայտներ, ու Նրա լույսը չհասներ ինձ, ես ինչպե՞ս պետք է տեսնեի: Այստեղ շատ կարևոր է տեսնել Աստծու մեծ ողորմությունը մեր հանդեպ:

Աստված մեր վրա ունեցած Իր սերը հայտնեց, երբ մենք դեռ մեղավոր էինք: Քրիստոսը մեզ համար մեռավ:

Աստծու սերն ու Նրա փրկությունը կախված չեն մեր գործերից: Աստված մինչև մեր հավատքի գալը, մինչև մեր ծնվելը սիրում էր մեզ: Մենք չենք ծնվել Աստծուն հավատալով, մենք ծնվել ենք խորը անհավատության և մահվան մեջ ընկղմված: Մահվան մեջ չկա լույս, հավատ, այնտեղ խավար է, և խավարի մեջ էր, որ Աստծու հրամանով լույսը ծագեց (Բ Կորնթ. 4:6):

Մարդը հակված չէ ողորմություն ընդունելու, նա ցանկանում է, որ իր սխառնքների համար արժանիորեն պարգևատրեն իրեն, այլ ոչ թե ողորմություն անեն: Մարդու հպարտությանը դա հակառակ է:

Ոչ ոք, սիրելիներ, ոչ ոք Նրան չէր փնտրում, և ոչ ոք Նրան նախապես ոչինչ չտվեց, որ փոխարենը իրեն ինչ-որ բան տրվի: Ամեն բան Նրանով է, Նրանից և Նրա համար: Փառք Տիրոջը հավիտյան: Ցավոք, մենք մեր ամբողջ կյանքում սովոր ենք մի բանի՝ պիտի տանք, որ ստանանք. պատճառ և հետևանք, տվել ենք՝ ստացել ենք, չենք տվել՝ չենք ստացել: Եվ բանի որ մենք նախօրոք Աստծուն ոչինչ չենք տվել, դրա համար էլ ինչպե՞ս մեզ ինչ-որ բան տրվի:

Մեր և Աստծու հարաբերությունների մեջ չկա տալու և առնելու գաղափար: Այստեղ գործում է շնորհքը և Աստծու ճշմարտությունը: Մենք Նրան հակառակ էինք ու Նրա ժողովուրդը չէինք, բայց ողորմություն գտանք ոչ թե

ինչ-որ բանի փոխարեն, այլ Աստված Իր կամքը հայտնեց և սիրելի չլինողին սիրելի կոչեց, որովհետև Նա սեր է:

Սիրելի՛ եղբայրներ, քույրեր, երբ մենք տեսնում ենք Աստծու սերը, դրանից հետո մենք էլ Իրեն ենք սիրում: Աստծու Խոսքը մեզ ասում է, որ մենք Նրան սիրեցինք, որովհետև առաջ Ինքը մեզ սիրեց: Ես չեմ կարող պարծենալ այն բանի համար, որ Տերը ինձ փնտրել, գտել ու փրկել է, բանի որ ես լավն եմ, իսկ մյուսները վատն են: Ո՛չ, սիրելի եղբայրներ, քույրեր: Աստված ամեն մեկիս յուրահատուկ է ստեղծել, մեզ մեր անունով է կանչել, մեզ սիրել է, որովհետև Ինքը հավիտենական սեր է, և Նա ուզում է, որ մենք հասկանանք, որ Ինքը սիրում է մեզ անկախ ամեն ինչից:

Սիրելիներ, երբ մենք ճանաչում ենք Նրան՝ հասկանում ենք, որ Տերը պարտավոր չէր փնտրել, գտնել և փրկել մեզ: Եվ այդ ժամանակ է, որ մենք հասկանում ենք Աստծու սիրո էությունը, որ երբ մենք դեռ մեղավոր էինք ու մեր մեղքերի մեջ մեռած, Աստված մեզ սիրեց և Իր Միածին Որդուն տվեց մեզ փրկելու համար: Ուրեմն ինչպիսին էլ որ դու կաս, արի՛, Աստծուն, Նա քեզ սպասում է: Մի՛ փնտրիր քո մեջ լավ բան, որ գաս Նրան: Նա քեզ կընդունի ինչպես որ կաս: Փառք Աստծուն հավիտյան: Ամեն:

Հայկ Ամիրբեկյան

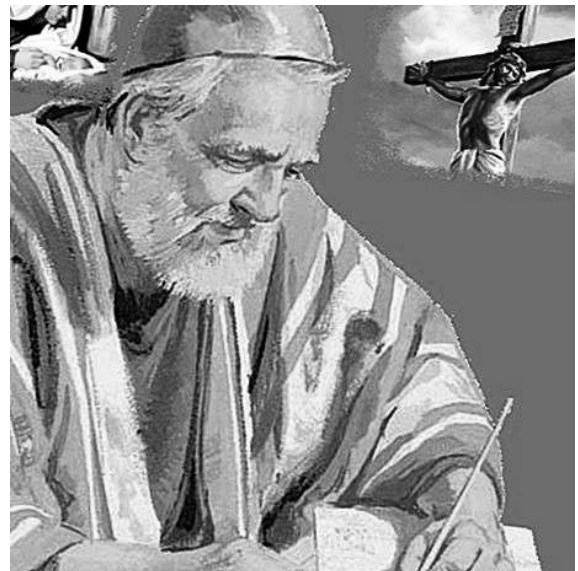
Թեմակաթ, 2020թ., № 1 (118)

Եսայի մարգարեության 53-րդ գլխի բովանդակությունն ու նշանակությունը

Եսայի մարգարեն ապրել է Հիսուսի ծննդից յոթ հարյուր տարի առաջ, բայց Սուրբ Հոգու միջոցով մարգարեացել է Նրա չարաանքների մասին: Եսային այնքան հստակորեն է նկարագրել այդ դեպքերը, որ կարծես ներկա է եղել Նրա չարաանքների ժամանակ: Եսայու մարգարեության 53-րդ գլուխը փոքրիկ Ավետարան է Հին Ուխտի մեջ և շատ համահունչ է Մաթևոսի Ավետարանի 26-27 գլուխների հետ: Այս գրքի մարգարեությունը Քրիստոսի մասին է: Թեև հրեաները շրջանցում են այն, սակայն Հիսուս Քրիստոս զոհով գնված Աստծու որդիների համար այն շատ կարևոր է:

Առանց Աստծու ամբողջ մարդկությունը գառների նման մոլորվել էր, և ամեն մեկը գնում էր իր ճանապարհով: Երկիրը չորացել էր առանց Աստծու ճշմարտության: Քրիստոսը եկավ ինչպես չոր հողից մի ծիլ, որպեսզի կյանք բերի մարդկանց: Նա Աստծու Որդին է, բայց Գողգոթայի չարաանքների ժամանակ «ոչ տեսք ուներ, ոչ վայելչություն», և մարդիկ Նրա վրա ուշադրություն չէին դարձնում: Շատերը երես էին դարձնում Նրանից, արհամարհում և ցած-

րացնում էին: Երբ տանջվում էր, մարդիկ մտածում էին, թե Աստված Նրան պատժել է: Բայց Աստված Նրա վրա էր դրել մեր բոլորի մեղքերը, Նրան մահվան էր դատապարտել ամբողջ աշխարհի մարդկության փրկության համար: Նա մեղք չգործեց, և «Նրա բերանում սուտ չգտնվեց», բայց Նրան դատում էին: Մեր մեղքերի ու անօրինությունների համար Նա չարչարանք, հիվանդություն և տառապանք ճաշակեց: Նա հոժարությամբ Իր վրա վերցրեց ամբողջ մարդկության մեղքի պատիժը:

Որպես գառ՝ Նա տարվում էր մորթվելու: Նա ոչ մի բառ չասաց իրեն արդարացնելու համար: Նա մերժվեց աշխարհի կողմից: Նա Իր վրա վերցրեց ոչ միայն մեր մեղքերը, այլև տկա-

բություններն ու հիվանդությունները: Նրա վերքերի մեջ բժշկող զորություն կար: Նրան մահվան դատապարտեցին որպես չարագործի, բայց երբ մեռավ, Աստծու նախասահմանությամբ դրվեց հարուստի՝ քարի մեջ փորված քարե գերեզմանում:

Այսօր Հիսուս Քրիստոսն ուրախությամբ նայում է Իր Հոգու կատարած սխրանքին. փրկված մեղավորները Հայր Աստծու կամքն են կատարում: Իր մահով Նա կատարեց Աստծու արդարությունը, որն ասում է. «Մեղքի վարձքը մահ է»: Եվ քանի որ Նա գոհեց Իր անձը, Աստված «Նրա բաժինը մեծամեծների հետ դրեց», բարձրաց-

րեց Նրան բոլոր անուններից: Այսօր Նա մեր բարեխոսն է, բարեխոս՝ բոլոր Նրանց համար, ովքեր կատարում են Աստծու կամքը:

*Մտքերի մեջ խորասուզված՝
Գեթսեմանի զնացի,
Լացակումած իմ աղոթքով
Ներկայությունդ խնդրեցի,
Յանկանում էի ամբողջ հոգով
Երկրից իսպառ վերանալ
Եվ հոգևոր սուրբ դաշտի մեջ,
Տե՛ր Հիսուս, Քեզ միանալ:*

*Գեթսեմանի սուրբ այգու մեջ
Ներկա ես Դու, Տե՛ր Հիսուս,
Կրթում ես ինձ, որ սովորեմ
Համբերություն, լռություն,
Քո Խոսքերի ճշմարտությունն
Իմ կյանքն է նորոգում,
Որ ես ապրեմ ու աղոթեմ
Գեթսեմանի Քո այգում:*

*Գեթսեմանում, աղոթքիդ մեջ
Հորդ կամքը հարցրեցիր,
Դու՝ հնազանդ, սուրբ Աստծու Գառ,
Խաչամահը ընտրեցիր,
Դրա համար ծրագիրդ
Անձիս վրա հաստատի՛ր,
Լինի թեթև, թեկուզ՝ ծանր,
Միայն ինձ հետ Դու եղիր:*

*Սիրո Աստված, էլ ո՞ր գնամ,
Գեթսեմանին է կանչում,
Երբ այնտեղ եմ, Դու ես ինձ հետ,
Իմ հոգին է բժշկվում,
Ամեն ցավերս մոռացած՝
Հոգևոր դաշտ եմ մտնում,
Ու Քո սիրով բոցավառված՝
Երկնային եմ ես դառնում:*

Սաղմոս 51-ի բովանդակությունն ու նշանակությունը

Այս սաղմոսում նկարագրված է Դավիթ թագավորի զղջումը, երբ Նաթանը բացահայտեց Բերսաբեի ու Դավթի մեղավոր կապը, որը Բերսաբեի ամուսնու մահվան պատճառ դարձավ:

Դավիթը չէր արդարանում, նա անկեղծորեն դատապարտեց իր մեղքը և պատրաստ էր կրելու պատիժը: Նա խնդրում էր. «Ով Աստված, մի՛ մերժիր ինձ, այլ՝ ողորմիր, ես մեղանչեցի և ճանաչում եմ իմ հանցանքները: Դու արդար ես Քո դատաստաններում, ջնջիր իմ անօրինությունները, լվա՛ ինձ իմ մեղքերից, և մաքուր կլինեմ»: Նա խնդրում էր, որ Աստված չվերցնի իրենից Սուրբ Հոգին և վերադարձնի փրկության կորցրած իրավունքը, որ վերականգնի այն, ինչ ավերվել էր մեղքի պատճառով, և շնորհի մաքուր սիրտ, ուրախություն ու ցնծություն:

«Վերադարձրու ինձ փրկության ուրախությունը». խնդրում է ներել մեղքը:

«Ուղիղ Հոգի նորոգիր իմ ներսում». խղճի ազատագրում է ակնկալում:

«Քո կամավոր Հոգով հաստատիր ինձ». սպասումն է Սուրբ Հոգու հայտնության՝ մեղքը ներելու համար: Ապաշխարության մասին վկայող գոհը

անկեղծ խոստովանությունն է, խոնարհությունը, կոտրվածությունը, զղջումը մեղքի համար:

Այս սաղմոսը զղջման ու ապաշխարության անկեղծ օրինակ է Եկեղեցու այն անդամների համար, ովքեր հոժարակամ մեղանչել են: Այն ցույց է տալիս սրբացման և Աստծու կողմից ներվելու հնարավորությունը, որը Սուրբ Հոգու հայտնությունով, խոստովանությամբ և Եկեղեցու դատի միջոցով է լինում: Սուրբ Հոգով Աստծուն երկրպագել կարող են նրանք, ովքեր մեղքից ազատ են: Ուստի հոժարակամ մեղք գործելուց հետո ծառայությունը կվերականգնվի միայն այն ժամանակ, երբ մարդն անկեղծորեն դատի իրեն, մինչև հոգու խորքը խոստովանի, խոնարհությամբ թողնի մեղքը և ողբա իր մեղքի համար՝ հավատալով, որ ներում, մաքրություն ու սրբություն կստանա Քրիստոսի արյամբ ու բարեխոսության միջոցով:

Դավիթի մեղքը դատապարտվեց, և անմեղ երեխան մահացավ նրա փոխարեն: Սա խորհրդապատկերն է Աստծու Որդուն, որ Նա, մեղք չունենալով, Գողգոթայում մեռավ մեր մեղքերի համար:

Սաղմոս 91-ի բովանդակությունն ու նշանակությունը

Այս սաղմոսը դժվարությունների ու կարիքների մեջ գտնվող քրիստոնյաների սիրելի սաղմոսներից մեկն է։ Այստեղ Աստծու հիանալի խոստումներն են նրանց համար, ովքեր սիրում են Աստծուն, ապավինում են Նրան ու կատարում Նրա կամքը։

Երբ քրիստոնյան ամեն ինչում ապավինում է Տիրոջը, Տերը դառնում է նրա համար ամրոց, ծածկոց, պարիսպ ու վահան բոլոր դժվարությունների մեջ։ Տերն ազատում է նրան մեղքից, հիվանդություններից, ախտերից ու անմաքրությունից։ Աստված դատում է

ամբարիշտներին, բայց պահպանում է իր ժողովրդին։ Նետերը, սարսափները, ավերածությունները, որոնք հազարավոր մարդկանց կյանքեր են խլում, շրջանցում են նրանց։ Նա Սուրբ Հոգու զորությունով և իր հրեշտակներով գիշեր ու ցերեկ պահպանում է Իրեն ապավինողներին։ Իրեն սիրողներին հաղթություն է տալիս խավարի բոլոր ուժերի նկատմամբ, լսում է Իր անունը կանչողների ձայնը, տալիս է նրանց երկար կյանք ու փրկություն։

ՄԱՐԹԱ ՊԵՍՏԻԻ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Շարունակություն

Նա վրա մեծ գումարով կարելի էր ինչ-որ սնունդ ճարել։ Սակայն այստեղ էլ դժվարություն կար՝ միջին Վոլգայի շրջանում ավագակախմբեր կային։ Մենք լսում էինք հարձակվողների կրակոցների ձայներն ու ոչ մի կերպ չէինք կարողանում մտնել որևէ նավահանգիստ։ Վերջին երեք օրն արդեն նավի վրա ոչ մի կտոր հաց չկար։

Մի գիշեր ժամը տասներկուսին մեր նավախցի դուռը թակեցին։ Երբ ամուսինս դուռը բացեց, մի կարմիրբանակային նրան հայտնեց, որ քաղաքացիական պատերազմի պատճառով շոգենավն այլևս չի կարող իր ճանապարհը շարունակել։ Նա հարցնում էր՝ մենք ցանկանում ենք ե՞տ վերադառնալ, թե՞ իջնելու ենք այդտեղ։ Նա ասաց նաև, որ այդտեղ նավա-

Թեմակաթ, 2020թ., №1 (118)

մատույց չկա, ավելին՝ երեսուն վերստի վրա էլ ոչ մի բնակավայր չկա:

Բայց նավավարներն աշխատել էին այնպես մոտենալ ափին, որ ցանկացողները կարողանան իջնել: Մենք մտածեցինք, որ եթե մեզ վիճակված է սովամահ լինել, ավելի լավ է այդտեղ իջնել: Անձրև էր գալիս, փչում էր սառը քամի: Ես նստեցի մի քարի վրա և աշխատեցի որքան հնարավոր է երեխային պաշտպանել սառը քամուց ու անձրևից, և իմ սրտում տրտնջում էի Աստծու դեմ:

Ամուսինս չէր կարողանում նայել, թե ինչպես ենք լալիս ես ու երեխան: Նա մեզ թողեց ու գնաց: Հետագայում նա պատմեց, որ Վոլգայի ափով մոտ մի վերստ էր անցել, ծնկի էր եկել ու աղոթել. «Տե՛ր, չե՞ որ Դու ես մեզ ուղարկել այստեղ, որ Քո Խոսքը տարածենք, և հիմա Դու տեսնում ես, թե ինչ վիճակում ենք: Չե՞ որ Դու ազոավներին հրամայեցիր, որ Եդիսային կերակրեն: Հիմա խնդրում եմ Քեզ, իմ կնոջ ու երեխայի համար ուտելիք ուղարկիր»:

Երբ նա ծնկած տեղից վեր է կենում, տեսնում է մոտեցող մի մարդկային կերպարանք: Հետագայում, երբ ամուսինս հիշում էր այդ դեպքը, ասում էր, որ ինքը չիմացավ՝ այդ արարածը կի՞ն էր, թե՞ տղամարդ: Այդ մարդը մոտեցել էր նրան և ասել. «Ես գիտեմ, որ դու քո երեխայի համար ուտելիք ես փնտրում»: Ամուսնուս առաջ մի կապոց էր դրել և հեռացել:

Ամուսինս վերադարձավ մեզ մոտ այդ կապոցով և պատմեց եղելությունը: Ես երկար ժամանակ վախենում էի կապոցը բացել, քանի որ հասկանում էի, որ դա երկնքից ուղարկված պարգև էր: Երբ այն բացեցինք, ձյունաճերմակ թղթի մեջ փաթաթված էր սպիտակաձավարի շիլա: Երեխաս շատ չէր կարողանում ուտել, որովհետև դրանից առաջ երկար ժամանակ սոված էր եղել, այնպես որ այնքան մնաց, որ ես ու ամուսինս էլ մի փոքր մեր սովը հագեցրինք:

Մեր Տերը հրաշալի է, Նա լավ գիտեր, թե այդ պահին ինչ սնունդ էր պետք իմ զավակին: Նա մի կտոր հաց չուղարկեց, այլ՝ հենց այդ հրաշալի

շիլան: Նրան փառք հավիտյանս հավիտենից:

Շատ ժամանակ կպահանջվի պատմելու համար, թե ինչ ճանապարհով մենք դուրս եկանք այդ անապատից: Վերջիվերջո մենք հասանք Սամարա, որը կարմիրները նոր էին թողել, և այնտեղ էին մտել սպիտակ գվարդիականները: Մի ամիս անց Սամարայում ծնվեց մեր երկրորդ աղջիկը: Նա մի ամսական էր, երբ կարմիր գվարդիականները մտան քաղաք, և մենք ստիպված էինք հեռանալ այդտեղից:

Գնացինք Սիբիր՝ Իրկուտսկ: Այստեղ կյանքի պայմաններն ավելի լավ էին, սնունդը բավարար էր, սակայն իմ առաջնեկը, որն անցել էր այդքան դժվարությունների միջով, այլևս չառողջացավ և գնաց Տիրոջ մոտ: Ես հիշում եմ այդ օրը, երբ ես կանգնած էի նրա բաց գերեզմանի մոտ. ծնկի եկա այդտեղ և ասացի. «Սիրելի՛ Տեր, ես գիտեմ, թե ինչու Դու ինձանից տարար երեխայիս, որովհետև ես չկարողացա հաշտվել Քո սիրո հետ: Եվ հիմա, Տեր, իմ ուժերով ես չեմ կարող դա անել: Բայց ես խնդրում եմ Քեզ, որ իմ սիրտը լցնես ռուս ժողովրդի նկամամբ սիրով և ինձ այնպիսին դարձնես, որ ես միշտ Քո կամքին հնազանդ լինեմ»: Այդ պահին, երբ ես ծնկած էի, մի ռուս եղբայր մոտեցավ ինձ, ձեռքը դրեց ուսիս և ասաց. «Սիրելի՛ քույր, մի՛ լացիր, շուտով Հիսուսը կգա, և դու

կտեսնես քո թանկագին դստրիկին»: Այդ պահին Տերն իմ սիրտը մի այնպիսի սիրով լցրեց, որ ես այդ եղբոր մեջ տեսա տառապանքի միջով անցնող ողջ ռուս ժողովրդին: Այդ պահին ես պատրաստ էի գրկելու և համբուրելու նրան: Այդ օրվանից ասում եմ, որ ես ծագումով շվեդուհի եմ, բայց սրտով՝ ռուս: Ես գիտեմ, որ շուտով Տերը կգա, կբացվեն բոլոր գերեզմանները, այն փոքրիկ գերեզմանն էլ՝ հեռավոր Սիբիրում, կբացվի, և այն թանկագին գերեզմանը, որ այստեղ՝ Ստոկհոլմում է, որտեղ ննջում է իմ թանկագին ամուսինը, որ քառասուն տարի աշխատեց Տիրոջ գործի համար, նույնպես կբացվի: Եվ ես էլ, եթե մինչ այդ ողջ մնացած լինեմ, կհափշտակվեմ դիմավորելու իմ Փրկչին, որ մեռավ ինձ համար և Իր թանկագին արյունը թափեց՝ ինձ իմ մեղքերից ազատելու համար: Եվ այնտեղ ես կհանդիպեմ այն բոլոր թանկագին ռուսներին, ովքեր ընդունեցին Տիրոջն այն տարիներին, երբ մենք գործում էինք Ռուսաստանում:

Սիրելի՛ ընթերցող, արդյոք պատրաստ ես դու դիմավորելու Տիրոջը, լվացված եմ արդյոք քո մեղքերը Նրա արյամբ: Եթե ոչ, ապա դու դա պետք է անես անմիջապես, հենց հիմա, ընդունի՛ր Նրան որպես քո անձնական Փրկիչ: Թող Աստված քեզ օրհնի:

Ամեն:

Եռնվաթ, 2020թ., Օհ 1 (118)

ԱՍՏԾՈՒ ԽՈՍՔԸ ԳՈՐԾՈՒՆ Է

Ինձ ձերբակալել էին Աստծուն հավատալու համար: Երբ կանչեցին քննիչի մոտ հարցաքննության, նա ինձ դիմավորեց խոժոռ դեմքով, ոտքից գլուխ չափեց ու ասաց.

- Նստի՛ր ու ինձ անկեղծ պատմի՛ր, թե ինչու ես կարծում, որ Աստված կա:

Ես նրան պատասխանեցի.

- Քաղաքացի՛ քննիչ, ես չեմ կարծում, ես հավատում եմ ու հասատ գիտեմ, որ Աստված կա:

- Դե ուրեմն պատմի՛ր ինձ այն ամենն, ինչ գիտես և ինչին հավատում ես:

Աստված ինձ անմիջապես լցրեց Իր Հոգով, ու ես հիշեցի Ազրիպասի առաջ կանգնած Պողոս առաքյալին: Ես սկսեցի նրան ներկայացնել բոլոր փաստերը՝ մեկը մյուսի ետևից: Նա ինձ չընդհատեց, միայն լսում էր ու ձեռքի մատիտով թխկթխկացնում սեղանին: Ես վկայում էի նրան Աստծու մասին ու աչքի պոչով նկատում, թե ինչպես են մռայլ դեմքն ու խիստ հայացքը կամաց-կամաց փոխվում: Երևի մի ժամ և ոչ պակաս ես նրան վկայեցի Քրիստոսի մասին, իսկ հետո նա նայեց ժամացույցին և ասաց.

- Դե, դու երևի հոգնեցիր, հիմա ես քեզ նորից բանախուց կուղարկեմ, իսկ

վաղը նորից կկանչեմ:

Հենց այդպես էլ եղավ: Հաջորդ օրը նա ինձ նորից կանչեց հարցաքննության, սակայն այն խոժոռ հայացքից այլևս բան չէր մնացել: Նա ինձ համար մի բաժակ ջուր լցրեց ու ասեց.

- Դու երեկ ինձ պատմում էիր Աստծու փրկության ծրագրի մասին: Ծարունակիր, ես ուզում եմ լսել:

Ես նրան նորից պատմեցի մարգարեություններից, այն մասին, թե ինչպես է Աստված մարդկանց փրկում Հիսուս Քրիստոսի գոհի միջոցով:

Ես շփոթվեցի, երբ նա բանտախուց ուղարկելուց առաջ ինձ՝ դատապարտյալիս, սկսեց «դուքով» դիմել և ձեռքս սեղմելով ասաց.

- Շնորհակալ եմ, դատապարտյալ Գալուստյան, ես հենց այսօր ձեզ ազատ կարձակեի, բայց դա իմ իշխանությունից դուրս է, սակայն ես կանեմ ամեն բան, որպեսզի ձեր վիճակը թեթևացնեմ, իսկ դուք աղոթեք ինձ համար, քանզի ես մեղավոր եմ:

Նա ինձ այլևս չկանչեց: Մի քանի օրից ինձ դատեցին և դատապարտեցին երեք ու կես տարվա աշխատանքային գաղութի՝ այն դեպքում, որ ես

սպասում էի ամենաքիչը հինգ տարվա ազատագրկման: Շուտով ես իմացա, որ այդ քննիչին ազատել են զբա-

ղեցրած պաշտոնից:

Ես հավատում եմ, որ նա դարձել է Տիրոջ զավակ:

Դա ծայր հյուսիսում գտնվող ռուդիչ աշխատանքային գաղութում էր, որտեղ ես կրում էի իմ պատիժը՝ Ավետարան քարոզելու համար:

Ես շատ էի տանջվում ընտանիքիցս լուր չունենալու պատճառով: Աշխատանքը ծանր էր, բարաքում՝ հայհոյանք ու անկարգություններ: Այս ամենը ճնշում էր հոգիս: Ինչքան էի փափագում կողքիս ունենալ մեկին, ում հետ կարող էի կիսել իմ ասարումները: Բանտարկյալները շատ էին, բայց հոգևոր մարդու ես չէի հանդիպել:

Մի օր անտառահատումից մեզ հոգնած, տանջված ու սոված վերադարձրին բարաք: Կուլ տվեցինք մեր բաժին ջրիկ վոիկն ու պատրաստվեցինք քնելու:

Ես հոգոց հանեցի ու ինքս ինձ ասացի. «Այսպես էլ օրեօր, տարեցտարի անցնում է մեր կյանքը»: Եվ հանկարծ վերևի նառից մի ձայն եմ լսում. «Մենք հոգսերի վերջին ենք մոտենում, ահա վերջին ժամը կգա, և մեր Փրկիչը կհայտնվի»: Ես ցածրաձայն հարցրի.

- Եղբա՞ր...,- և պատասխանը չուշացավ.

- Դե իհարկե եղբայր:

Մեր ուրախությունը սահման չուներ: Մենք անմիջապես հաբուրվեցինք, փաթաթվեցինք և աղոթք արեցինք միասին: Նա մի հանդարտ և բարեկիրթ մարդ էր ու տանջվում էր մենակությունից: Այդ օրվանից մենք այլևս անբաժան էինք, միասին աղոթում էինք՝ մեկս մեկիս գոտեպնդելով:

Իմ կյանքի այս պամությունը հիշելիս ես միշտ հիշում եմ Գործք առաքելոց գրքի 28-րդ գլխի այն հատվածը, որում նկարագրված է դեպի Հռոմ ուղևորվող Պողոս առաքյալի հանդիպումը իր հոգևոր եղբայրների հետ. «...և Պողոս զանոնք տեսնելով՝ գոհութիւն տուաւ Աստուծոյ և սիրտ առաւ» (Գործք 28:15):

Ե. Գալուստյան

Ծանոթ., 2020թ., № 1 (118)

Խորհուրդներ ծնողներին երեխաների դաստիարակության վերաբերյալ

✂ Ինքդ եղիր այն, ինչ ցանկանում ես, որ լինեն քո երեխաները:

✂ Ինչ որ պահանջում ես քո երեխաներից, նույնը արա ինքդ:

✂ Ինչ որ արգելում ես երեխաներիդ, այդ ամենից հրաժարվիր և ինքդ:

✂ Եղիր օրինակ երեխաներիդ համար ոչ միայն այն ժամանակ, երբ նրանք քեզ տեսնում են, այլ նրանց բացակայության ժամանակ ևս:

✂ Երբ նկատում ես երեխաներիդ թերությունները, ապա ուշադրություն դարձրու քո արարքներին, քո խոսքերին և վարքին:

✂ Թերություններ և սխալներ հայտնաբերելով քո կյանքում՝ նախ աշխատիր ուղղվել ինքդ, հետո ուղղիր և երեխաներիդ:

✂ Հիշի՛ր, այն ամենը, ինչ շրջապատում է քեզ, շատ հաճախ քո ներքին «ես»-ի արտացոլանքն է:

✂ Եթե դու ամեն օր Աստծու առաջ ապրում ես սրբության կյանք՝ աղոթքի և խոնարհության միջոցով, ուրեմն դու գտնվում ես Նրա հետ հաղորդակցության մեջ, և ուրեմն քեզ հետ էլ նաև քո երեխաները:

✂ Եթե քո առօրյա կյանքում Աստ-

ված դեկավարում և առաջնորդում է քեզ, ուրեմն քո երեխաները առավել ևս կդեկավարվեն և կենթարկվեն քեզ:

✂ Ինչքան դու լսող լինես Աստծուն, այնքան ավելի քո երեխաները կլսեն քեզ:

✂ Հենց որ մանուկներին դաստիարակողները սկսում են անտեսել Աստծու հետ հաղորդակցությունը, անմիջապես երեխաների մոտ ևս արտահայտվում է անփութություն ծնողների տված խրատների և առաջադրանքների նկատմամբ:

✂ Ամեն խոչընդոտ և պատնեշ, որ առաջանում է Աստծու և դաստիարակողի միջև, մեծ վնաս է երեխաների հոգևոր աճի համար:

✂ Ծնողների կյանքի օրինակն, առանց երեխաների հանդեպ ողջամիտ սիրո, նման է լուսնի լույսին, որը թեև լուսավորում է, բայց չի տաքացնում: Իսկ երբ մենք, Սուրբ Հոգու հետ միաբանված, երեխաների հանդեպ լցված ենք սրտանց սիրով, դա նման է արևի լույսին, որը և՛ լուսավորում է, և՛ տաքացնում է, և՛ լցնում է մեր կյանքը մաքուր և սուրբ ուրախությամբ:

ՍԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՑՈՂՆԵՐ

Աստված սիրում է ձեզ եւ ուզում է, որ դուք հավատար Իրեն ու փրկություն ունենաք: Այդ մասին Հովհաննու 3:16-ում կարդում ենք. «Որովհետեւ Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն տվեց, որ ով Նրան հավատա՝ չկորչի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»:
Եթե դուք ուզում եք ավելին լսել ու իմանալ Աստծու եւ Նրա Խոսքի մասին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով:

Երևան		
Ավան	093-81-31-53	Մալխասյան Օնիկ
Ջեյրուս	055-66-82-06, 099-66-82-06	Ալոինյան Լևոն
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	094-84-35-04	Պետրոսյան Հայկ
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան Սարգիս
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան Վարդան
Նորքի զանգված	099-87-38-88, 077-87-38-80	Նազարյան Ահարոն
Նորքի զանգված	091-16-49-45	Անտոնյան Արթուր
Շենգավիթ, Չարբախ	077-55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	077-28-75-91	Պերճ եղբայր
3-րդ մաս	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Շրջաններ		
Արոժյան	094-91-43-24	Քեչիշյան Ջանիկ
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավոյան Վաչերի
Աշտարակ	098-01-72-60	Մկրտչյան Անդրանիկ
Ագարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գասպարյան Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արբիկ	077-70-28-38	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Ալվազյան Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատառվան)	098-46-12-61	Ստյոպա, 094-68-67-68 Արմեն
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Ջանգեղուր	094-00-94-08	Մարդյան Միհր
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան Ռոբերտ
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Դարաբաղ	094-00-94-08	Մարդյան Միհր
Ճամբարակ(Կարմիր)	093-73-31-73	Հարությունյան Սուրեն
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարձանյան Գրիշա
Չարենցավան	093-28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Սևան	093-48-76-43	Նաղարյան Արթուր
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան Տոկիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռոբիկ)
Տաշիր	093-09-84-33	Սուրխսյան Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան Արթուր

ՓԱՌՔ ՄԵՐ ԱՍՏԾՈՒՆ

Փա՛ռք եմ տալիս ես Աստծուն Իր անսահման սիրո համար,
Որ փրկության դուռ է բացել խեղճ ու կրակ մարդկանց համար:
Անօրենի ճիրաններում տառապող խեղճ գերիներիս
Գիրկն է կանչում, նաև տենչում՝ Իր մոտ տանի թշվառներիս...

Նա սիրո հետ վախ է տալիս, որ Իր մոտից չհեռանանք,
Մեղքի կյանքից ու մեր փառքից հրաժարված՝ Իրեն գնանք:
Նրա Խոսքը Սուրբ Չորությամբ մեր սրտերում կյանք է բերում,
Անուշահոտ վարդի նման այդ Խոսքերից ՄԵՐ է բուրում...

Տերն ասում է. «Սիրտդ տո՛ւր ինձ, թո՛ւյլ տուր այնտեղ ես բնակվեմ.
Քեզ ազատեմ քո վախերից, քեզ վախ բերող դուռը փակեմ:
Այս խորդուրդող ճամփաներում քեզ սիրելով՝ հետդ գնամ,
Ու քեզ հասած փորձության մեջ քեզ հետ լինեմ, կողքիդ մնամ:

Քո «ժին մարդը»՝ մեղքերիդ հետ, Գողգոթա եմ հետս տարել,
Ողջ աշխարհի մեղքերի հետ խաչափայտին հավերժ գամել:
Գործիր ազատ, ի՛մ հարազատ, վատահեղով դու Իմ սիրուն,
Քեզ հետ եմ ես քո ողջ կյանքում՝ լինի ձմեռ, լինի գարուն...

Մի՛ վախեցիր, երբ հայտնվի մի փորձություն կամ պատուհաս,
Այդ ամենը ես տեսնում եմ, թեկուզ այն զա հանկարծահաս:
Մի՛ վարանիր, մնա Իմ մեջ, ու հավատքի Ջահը ձեռքիդ՝
Սպասի՛ր Ինձ, որ դեղ դնեմ փորձությունից հասած վերքիդ...

Տառապանքդ փոխելու եմ ուրախությամբ անպատմելի,
Եկեղեցուս մեջ ես հիմա ու համբանքում իմ սուրբերի:
Ամուր պահի՛ր դու Իմ Խոսքը, որ ես էլ քեզ ամուր պահեմ,
Մաքուր պահիր հանդեճներդ, որ գամ ու քեզ ինձ մոտ տանեմ...»:

Մ.Սվաթյան